

ਰਿਵੀਜ਼ਨ AL ਸਿਵਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜੇ.

ਦਿ ਨਿਊ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ .ਇੰਡੀਆ, ਲਿ. ਦਿੱਲੀ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕੇ ਬਰਨਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 67 ਡੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) ਆਰਡਰ 34—ਕੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ n ਰੋਰਟਗੇਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—1999 ਦਾ ਸੂਬਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ)-ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6)- ਸੁਰੱਖਿਅਤ। ਰਿਣਦਾਤਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ—ਕੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਦੀਵਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

KBB ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ NC ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 17 ਜੂਨ 1947 ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 392-12-0 ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਐਕਸ- ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। 14 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ 25 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੋਧ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਖਣ

ਵਾਲਾ ਲੈਣਦਾਰ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ (1), ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ, ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਮਨੀਰਾਮ-ਮੋਤੀਲਾਲ (2) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ।

- (1) **ਏਆਈਆਰ 1932 ਕੈਲ. 524**
- (2) **ILR 57 Bom. 34 ਐੱਸ**

1887 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ ਐਲ ਤਨੇਜਾ, ਜੱਜ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਰਿਣਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਰਠੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੂਰਜ ਭਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।
ਬੁੱਧੀ ਦੇਵਾ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

CJ ਭੰਡਾਰੀ, CJ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) * ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ (2) ਕੀ ਧਾਰਾ 28(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੂਬਾਈ ਇਨਸੋਲਵ

ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਨਸੋਲ ਵੈਂਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। Messrs. KB ਬਰਨਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੁਝ ਸਰਜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਨਿਊ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 17 ਜੂਨ 1947 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 392-12-0 ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 7-3-0 ਪਰ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 14 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਜ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ।

ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦ ਨਿਊ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

"

ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ. v - ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- Messrs. KB

ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੈਂਕ ਬਰਨਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਵਾਲ;

ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ - ਜੇ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਦੇਵ, (1) ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIV ਦੇ ਨਿਯਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪਰ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ <ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬੌਧੋ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਮਨੀਰਾਮ ਮੋਤੀਲਾਲ (2) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ", ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XXXIV ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ v ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ (3), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 47

ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਬੈਂਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ

v * ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ

Messrs. KB ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੁਰ ਨੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ

(1) A.I.R. 1932 Cal. 524

(2) I.L.R. 57 Bom. 346

(3) A.I.R. 1939 AU. 401

ਆਰ ਟੀ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ *aw*, ਜੇ. ^ ^ ਦ੍ਰਿਸ਼ਕੁਪਚੰਦ-ਨਾਥਮਲ ਮਨੋਆਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ (1) ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਚ *ਹਵੇਲੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਿ. ਹੁਸੈਨੀ ਜ਼ਾਨ*, (2), ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ • ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ *ਚੌਕਲਿੰਗਾ ਮੁਦਾਲੀ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕਕਾ ਮੁਦਾਲੀ*, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 4.7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ 'ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀ, ਇਨਸੋਲਵ ਏਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਉਹ

- (1) A.I.R. 1940 Nag. 252
- (2) A.I.R. 1938 Lah. 217
- (3) A.I.R. 1942 Mad. 273

ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਹਰ. ਜੇਕਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ- ਇ ਨਿਊ ਟੋਰ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਪੱਖੀ- ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਸਰ- ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 44 (2) ਦਿੱਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ « ■ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ- ਮੇਸਰਸ. ਕੇ.ਬੀ. ਯੋਗ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਬਰਨ/ਟੈਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨਸੋਲ- -----7 ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਵੇਦਨਾ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ XXXIV, ਨਿਯਮ 6, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੰਡਾਰੀ, CX ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦਿਵਾਲੀਏ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਘੋਲਨਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 44 (2) ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਉੱਚ ਕੋਇਜ਼ਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ 1950 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 49-5-0, ਬੈਂਕ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਟੋਰਸ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ, ਪਹਿਲਾਂ , ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ

ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ